

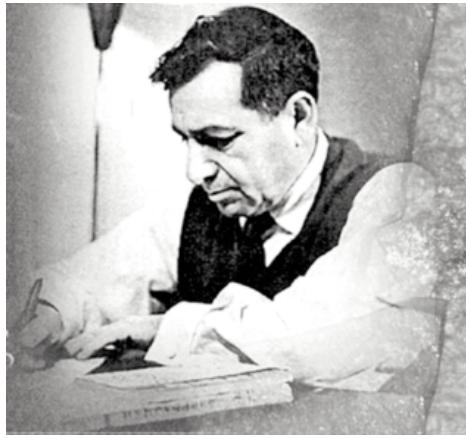
(Əvvəli ötən sayımızda)

Qan yaddaşım dirçəlib,
Dinir sənin dilində;
Varkən dünyada
Rəzalət, fəlakətlər,
İşğal altda inleyən
Məmləkətlər, ölkələr,
Məhkum millətlər.
Əli yalın,
Əyni nazik körpələr
Sakit durmağa haqqımız varmı?
Irəvan sancağımız
Murdar ayaqlar altda,
Xankəndimiz, Xocalımız
Əlyetməz, uzaqda
Köckünlərimiz dönməmiş o yurda,
Xudafərin sinə dağı, -
Durursa aramızda
Necə sevinək, gülək,
Qəddimizi düzəldək?
Dünya hələ də yuxusuz,
qan-qadəli, susuz.
Sühl göyrəcini rus
İndi olub bir quduž.
Buna necə dözsün şair qələmi?
Məqsəd: -
Böyük mərkədir çevrəmi.
Hoydu, dəlilərim, -
Deməyin vaxtıdır,
Dəmir yumruğun
Təkrar çağıdır.
Erməni hiyləgər, -
Məkrildir,
Ona daim dil verən
Daşnak məsləkidir.

Ustad,
Yenə də ordumuz tətikdədir,
Qazılər səngərdədir.
Paşınyan vurnuxur, çabaliyır,
Haq işimiz sinə tutmaz, -
Çağlayır,
Atlanaraq,
Dünyaya səs salır,
Tarixləri qizardır.
* * *
Qülablar...
Tüstülər...
Axıb gedir, -
Bulud-bulud,
İrmaq-irmaq,
Oymaq-oymaq.
Şirin-şirin
Qiyma-qıyma
Doğrayıbdır yanağını,
İnim-inim,
sizim-sizim
Göynədibdir ocağımı,
Söndürübür çıraqımı.
Dünya xeyalli şair
Dünya kimi qocalıb tənbəki eşə-eşə.
İnsanları seçə-seçə
Körpüleri keçə-keçə.
Zəmiləri biçə-biçə.
Beynini sökə-sökə
Yol gedir ölkə-ölkə.
Bu viranə,
Yiyəsiz dünya.
Kimsəsiz yiyəsiz dünya.
Kimsəyə qalmayan
Kimsəsi kimsə dünya.
“Dünya mənim,
Dünya sənin,
Dünya heç kimin”,
Dünya mənəm,
Dünya sənsən,
Dünya odur deyən dünya.
Özün öyüb, -
Sözün deyib
Bu dünyadan köçən dünya.
Belə dünya vardı, -
Adı Rəsul Rzaydı.
Azərbaycan dünyasından
Bir şair tək doğuldu;
Sözə zirehlənərək
Xalqına arxa durdu.
Ər kişi ərdi,
Oturuşu-duruşu,
Nər kimi nərdi
Hanı o kişilər,
Atları səməndlilər,

Xəyal kimi yox oldu,
Göylərə bülənd oldu.
* * *
Mən hansı bir şairə
Bənzədim ki, Rəsulu,
Bahar-bahar, yazhayaz
Şeirimiz rəsul oldu,
Mən hansı klassikə
Bənzədim ki, Rəsulu,
Zaman-zaman, anbaan
Yetişdi tarix oldu.
Mən hansı bənzərsizə
Bənzədim ki, Rəsulu,
Deyim seçimiliyində
Yeganə vahid oldu.
Mən hansı humanistə
Bənzədim ki, Rəsulu,
Bəşəri insanlığı
Bəşər tek sevən oldu.
Mən hansı bir sənətçiye
Bənzədim ki, Rəsulu,
Söz adlı xaliya
Yeni lifflı,
İlməkli,
Çörəkli, bərəketli
İlmələr vuran oldu.
Mən hansı mücahidə
Bənzədim ki, Rəsulu,
Novatorcu ideya
Əlində bayraq oldu.
Mən hansı mütfəkkirə
Bənzədim ki, Rəsulu,

“Rəsul əmi” çağırışlı Vaqif,
Yusif və Elçin dərdlərinə
kim Vaqif?..
Rəsmilər başı üstə,
Məmmədxanlılar bir tərəfdə,
Rəfibəylilər ayaq üstə...
Dostlar sıñiq-sıñiq...
Göz yaşları..., hicqırıq...
Nalə tərkin qılmaz Göyçay
Kəsilsə də bəndü-bənd.
Narlar, çinarlar
Rəsulsuz söylenirlər dərbədər.
İzdiham dəsta-dəste,
El-el,
Oba-oba,
Rayon-rayon
Gelirlər məzar üstə.

FRAQMENTLƏR

PANORAM POEMA

İnsanlığı zirvələrə ucaldan
Uca bir mayak oldu.
Mən hansı bir tuyara
Bənzədim ki, Rəsulu,
Milli birlik görkünə
Ədəb-ərkanı sayıldı.
Mən hansı bir dayağı
Bənzədim ki, Rəsulu,
Gəncliyə arxa duran,
Öyrədən müəllim oldu,
Qaranlıqları yaran,
Zülmətlərə nur saçan, -
Sönməz bir Günəş oldu.
O, -
Ədəbiyyət ağsaqqalı,
Şeir-sənət sükançısı,
Mənəviyyat kodekçisi,
Milli örnək davamçısı, -
İnsanlığın insançısı.
* * *

Rəsul xəstə yatırıdı, -
Nigardan xəbərsiz,
Sabahlara açılan, -
Pəncərədən xəbərsiz.
Telləri dən-dən olan
Yasəməndən xəbərsiz.
- Ala gözlüm, hardasan?..
Söyləyən Rəsuldan xəbərsiz.
...Amma hamı bilirdi;
Nigar xəstə,
Rəsulsa da çarəsiz.
Torpaqlar əkin-əkin,
Sünbüllər zəmi-zəmi,
Gülün yarpaza dönsün, -
Dərələr, - bulaq-bulaq
Güldəstə dəstə-dəstə, -
Düdüldülər səf-səfə.
İnsanlar karvan-karvan,
Şəhər-şəhər məktəblər,
Cavanlar axın-axın,
Yanıq-yanıq laflər,
Uçar-uçar durnalar,
Budaq-budaq yarpaqlar
“Nəğmə-nəğmə küçələr”, -
Qulaq səsdə, göz qəfəsdə.
Sinəyə əyilmiş başlar
Ağır oturdular, ağır durdular.
Bəs Anar... Sızzıq neyləsin,
Fikrət kimə ustad söyləsin.
Künçə qışlan
Əmioğlu Ənvər neyləsin?

Əbası matəm libası Göyçay...,
Sinədə çarpar qolları Göyçay...,
Sükutunda heykəlli Gəncə...
Naxçıvan bir tərəfdə
Neftçala bir tərəfdə.
Elçilərin göndərmiş
Təbriz də, Ərdəbil də,
Dərbəndim dərd-ələmdə.
Söyləndi böyüklüyü
Türkiyə ellərində.
Vida yerində, -
Ağ saçlar dən-dən oldu
Onların tellərində.
Qızılıgül tel-tel,
Göz yaşı sel-sel.
Məzardan boylanır
Bir alagöz el-el.

Ucalar ucası sonam,
Qalalar qalası qalam.
Nigarla Rəsulumdur
Yurda əbədi qalan.

Çəməni Nigarsız anam,
Göyərçin qanadsız, sonam.
Başımız üstə səsənsin
Telsiz uçuşlu durnam.

Durnalar uçub gedər,
Dərdlərin sanar gedər,
Atası Rəsul olanın
Sinəsi dağlar gedər.

Gəlin, gedək Şirvana,
Kim ağladı, kim yana.
Hər kəsin boynundadır
Rəsul haqqı yan-yana.

Güllərin ləçəkləri tel-tel solanda,
Nigar yasəməni gözü yolda qalanda,
Rəsul, səni son mənzilə yola salanda
Güllər dən salarsa bəs
mən neyləyim?

Ustad,
Torpağa səpilən torpaq oğlusən,
Fəzaya yüksələn səma oğlusən.
Yer oğlu, göy oğlu, Tanrı oğlusən.
Cahana sığmayan cahan oğlusən.
Əkildik toxum kimi,
Bıçıldık zəmi kimi.
Yaşadıq insan kimi,
Dərildik meyvə kimi.

İşıqların solğunu mən,
İllərin yorğunu mən,
Qollarımın ağrısı mən
Ruhuma ayna tutansa, - sən.
Əbədiyyət elçisi,
Şeir, sənət incisi, -
Sən, Sən, Sən, Sən.
Söz ordusun əsgəri,
Hünərvər qulu, nəri, -
Mən, Mən, Mən, Mən.
* * *

Xeyallarında əsrər, qərinələr...
Uzaq məkanlarimdə
Uzaq bir gələcək, -
Mələklərin qanadlarında...
Bir məmləkət yer alacaq
Tarixin duman qatlarında.
Böyük Türk elləri
Adlanacaq həmin məmləkət.
Qan yaddaşı,
Qan qardaşı,
Qan yoldaşı,
Candan əziz can sirdası
Öyünəcək ulu köküylə,
Şərəfli tarixi, uca sözüylə.
Şeir, sənət diliyle
Ötəcək nəgməsini,
Anacaq hər zaman
Ölüb keçənini.
Onda deyəcəklər, -
Bir şairimiz variydi,
Zamanlara sığmazıydı.
Bəşər üçün yaşadı
Öz adı, əməliylə,
Düz ilqarlı diləyilə.
O, -
Bir tarix yaratdı;
“Rəngləri” ilmə-ilmə,
Sözləri düymə-düymə
Tarixə sərgi saldı,
Könülləri oxşadı.
* * *

Karlığa düçər qulaqlar, -
Sındırılmış puçurlu budaqlar,
Yaşamalı ölülər,
Ölməli dirilər,
Ali məclislərdən qovulan
Qolları buxovlular,
Xalqlar, milletlər hələ də var.
Şikəst övladlı ananın bənizi
“Payızə bürünmüş ağaclar,
Payını güclülər yemiş aclar”
hələ də var.
Demək ki, həyat var,
Arzu,
İstək,
Ümid,
Inam,
Mübariz insan var.
Var!
Var!
Var!

Bu varlar savaşda, qovğada,
Sən də onun ən ön sıralarında.
Bax, o mənəm, -
Dayanmışam sağında.
Keçmişdən indiyə,
İndidən gələcəyə
Bir körpü saldım,
“Fraqmentlər” adıyla
bir dastan yaratdım!

18.06-2023

ƏKBƏR ƏLİOĞLU